

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.10.1997, sp. zn. 6 Co 2499/97, ECLI:CZ:KSCB:1997:6.CO.2499.1997.1

Číslo: 41/1998

Právní věta:

Výzva soudu podle ustanovení § 272 odst. 2 o. s. ř. nemá povahu soudního rozhodnutí, proti němuž by byl přípustný opravný prostředek.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 10.10.1997

Spisová značka: 6 Co 2499/97

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 272 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Českých Budějovicích usnesením vyzval matku, aby se podrobila rozhodnutí z 5. 9. 1997, č. j. P 309/95-11, o úpravě styku otce s nezletilou B. D. V odůvodnění poukázal na rozhodnutí soudu o předběžném opatření z 5. 9. 1997, které upravilo styk otce s nezletilou v měsících září a říjnu 1997. Otec navrhl výkon rozhodnutí, neboť matka odmítla realizovat tento styk v září 1997. Soud proto nyní vyzval podle ustanovení § 272 odst. 2 o. s. ř. matku k plnění soudního rozhodnutí s tím, že pokud neumožní styk otce s nezletilou podle uvedeného rozhodnutí, bude jí uložena pokuta podle ustanovení § 273 odst. 1 o. s. ř. do 2000 Kč.

Proti tomuto usnesení se odvolala matka a uváděla, že se rozhodnutí o úpravě styku podrobila a respektovala je. Údaje otce o styku, který měl připadnout na 20. 9. 1997, jsou podle odvolatelky nepravdivé. Nebyla to matka, která by odmítla realizovat styk otce s nezletilou, neboť styk odmítla uskutečnit sama dcera, třebaže matka sama ji na styk připravovala.

Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl odvolání matky, neboť směřuje proti rozhodnutí, proti kterému není odvolání přípustné (§ 218 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 272 odst. 2 o. s. ř. před nařízením soudního výkonu rozhodnutí o výchově nezletilých dětí předseda senátu vyzve toho, kdo odmítá podrobit se soudnímu rozhodnutí o výchově nezletilých dětí a o úpravě styku s nimi, aby se soudnímu rozhodnutí podrobil. V této výzvě upozorní též na následky neplnění povinností stanovených v rozhodnutí.

Soud prvního stupně takto postupoval, když otec podal návrh na soudní výkon rozhodnutí. Výzva soudu ve smyslu ustanovení § 272 odst. 2 o. s. ř. nemá povahu soudního rozhodnutí, proti kterému by byl přípustný opravný prostředek. Jde o zvláštní opatření soudu, které má přispět k dobrovolnému splnění povinností, ale není rozhodnutím soudu ve vlastním slova smyslu. Soud v takovém rozhodnutí nic neukládá, pouze vyzývá účastníka k dobrovolnému plnění povinnosti. Jde tedy o opatření, které soud vydává ještě před nařízením soudního výkonu rozhodnutí. Teprve tehdy, zůstane-li výzva bezvýsledná, postupuje soud podle ustanovení § 273 o. s. ř. a ukládá tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí, postupně pokuty (§ 273 odst. 1 o. s. ř.), popřípadě může zařídit odnětí dítěte a postarat se o jeho předání tomu, komu rozhodnutí přiznává právo na styk s dítětem po omezenou dobu (§ 273 odst. 2 o. s. ř.). Teprve proti některému z těchto rozhodnutí, jímž se realizuje výkon rozhodnutí, může být podáno odvolání.

Proti výzvě soudu podle ustanovení § 272 odst. 2 o. s. ř. však takové odvolání přípustné není a proto je odvolací soud podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. c) o. s. ř. odmítl, a to bez jednání (§ 214 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.).